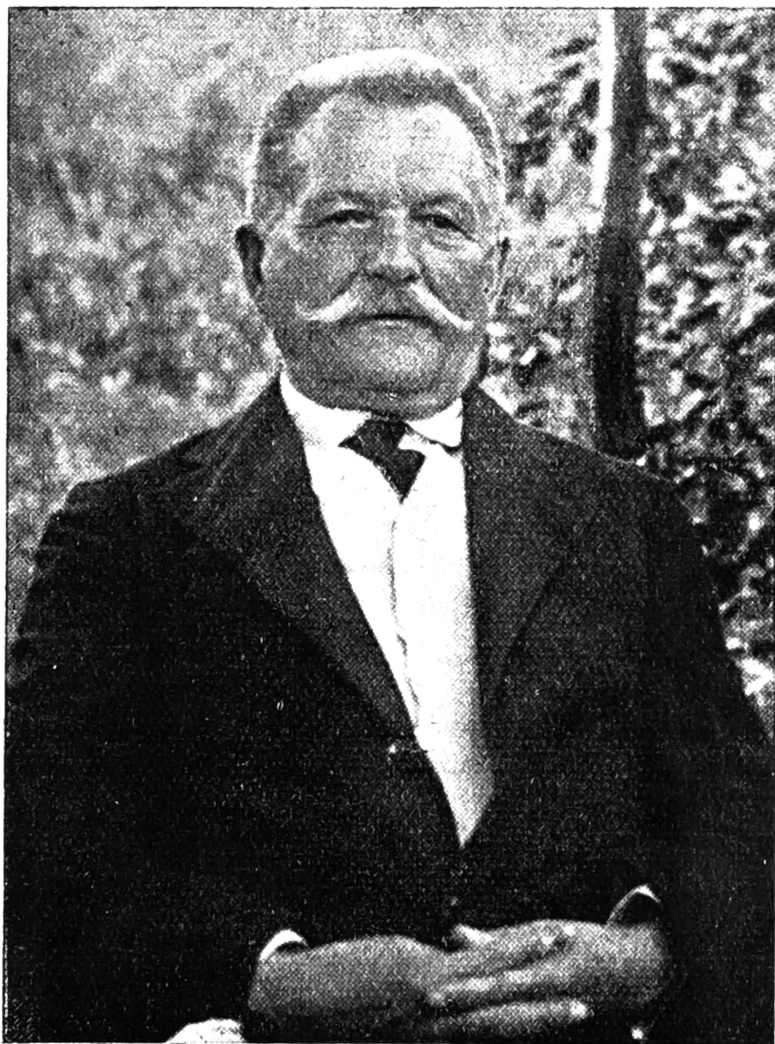

Śp. Inż. TEOFIL KRYGOWSKI.

Zmarł 7 lutego 1935 r. w Wybranówce.

Śp. Teofil Krygowski urodził się dnia 5 kwietnia 1863 r. w Torskiem w powiecie zaleszczyckim. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Zaleszczykach, do szkoły realnej w Czerniowcach i Stanisławowie. Po odbyciu dłuższej praktyki leśnej w Jabłonowie objął posadę leśniczego w Horodnicy. W r. 1887 złożył niższy egzamin lasowy. W r. 1894 ukończył Krajową Szkołę Gospodarstwa Lasowego we Lwowie i otrzymał posadę w Bilczu Złotem, z której jednak po roku zrezygnował. Mając bowiem szczególne zamiłowanie do działy urzędzeniowej jako syntezy nauki leśnictwa, wykonał pierwszą pracę urzędzeniową w Hoł-

Śp. Inż. Teofil Krygowski.

hoczach k. Podhajec, pod kierunkiem prof. Zygmunta Demianowskiego, poczem przez 3 lata pracował samodzielnie nad urządzeniem lasów w Radziechowie.

W r. 1898 złożył wyższy egzamin państwowy na samoistnego gospodarza lasowego. Przez krótki czas pracował także śp. Krygowski jako taksator przy urządzeniu lasów państwowych w Bułgarji, uzyskując w r. 1913 upoważnienie do wykonywania samodzielnie urzędzenia gospodarstwa w lasach bułgarskich podległych administracji państwowej. Dzięki temu miał możliwość poznania znacznej ilości lasów w różnych częściach Bułgarji.

W r. 1915 Moskale wywieźli Go do gubernji Permskiej. Udało mu się tam uzyskać posadę w biurze urzędzenia lasów państwowych, gdzie pracował do końca 1917 roku. W czasie pobytu w Rosji zapoznał się ze stanem leśnictwa rosyjskiego i z różnemi sposobami urzędzenia pierwotnych i wielkich kompleksów leśnych.

Po powrocie z Rosji w r. 1918 mimo ofiarowywania Mu bardzo rentownych posad śp. Zmarły wolał w ciągu dalszym pozostać przy urzędzeniu lasów i pracę tego rodzaju prowadził do końca życia z wielkiem zamiłowaniem, sumiennością i poczuciem odpowiedzialności oraz przekonaniem o jej ważności i ogólnem państwowem znaczeniu. W ciągu Swojej 50-letniej działalności zdołał On wykonać około 100 planów urzędzenia gospodarstwa lasowego przeważnie w większych majątkach leśnych i to planów mających na celu rzeczywiste podniesienie gospodarstwa lasowego a nie tylko planów oznaczenia etatu lub t. zw. planów eksploatacyjnych, których był bezwzględny wrogiem. Idee Swoje, których się trzymał w praktyce urzędzeniowej, podkreślał śmiało i szczerze w dyskusjach na zebraniach a także i piórem bronił ich słuszności i wartości. Szczególnie jasno i mocno uwypuklił On ten zdrowy kierunek celów urządzania lasów w Swojej pracy p. t. „Krótki zarys urzędzenia gospodarstwa lasowego“.

W dowód uznania Jego wybitnej działalności zawodowej i zasług na polu leśnictwa Rada Wydziału Rolniczo - Lasowego Politechniki Lwowskiej nadała Mu w r. 1926 tytuł inżyniera leśnika.

Ale i praca społeczna zwłaszcza w Polskiem Tow. Leśnem była, można powiedzieć, niemal wykładnikiem Jego życia. Należał On do najstarszych czynnych członków Towarzystwa, pracując przez długi szereg lat jako członek Wydziału, a w ostatnich latach jako członek Komisji Rewizyjnej Towarzystwa. Na posiedzenia przyjeżdżał pilnie, nieraz z bardzo daleka, nie żałując kosztów i trudów, by służyć w każdej ważniejszej sprawie Swoją radą i doświadczeniem. Mimo że w ostatnim kwartale 1934 r. zapadł poważnie na zdrowiu, wziął On jeszcze udział w grudniu u. r. w Ogólnem Zebraniu Delegatów Towarzystwa w Warszawie, dając tem niestety już ostatni wymowny dowód Swego ofiarnego i tradycyjnego przywiązania do Towarzystwa.

Ś. p. Zmarły był także członkiem Lwowskiej Spółdzielni Leśników, a jako prawdziwy miłośnik drzew należał również do Pol. Towarzystwa Dendrologicznego.

Cześć Jego pamięci!

S. Wierdak.

Protokół z Zebrania organizacyjnego Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Leśnego, które odbyło się w Krakowie, dnia 3 czerwca 1934 roku o godzinie 11·30 w Zakładzie Leśnictwa U. J. w Krakowie.

Obecni: Pp. Prof. Dr. St. Sokołowski, Prof. Dr. S. Wierdak, Prof. Inż. W. Roszkowski, Inż. Wyrwiński, Inż. Wnęk, Inż. Kozik, Inż. Naturski, Dyr. Sowiński, Inż. Mączyński, Inż. Pastuszyński, Insp. Galus, Inż. Władyka, Sz. Wąchalewski, Gen. Żaba, J. Krobicki, Inż. Z. Swolkien, J. Pauer, Inż. Kru-szyński.